

MILJØstyrelsen
Kemikalieenheden

26. september 2006
MAS

GRUNDNOTAT

Kommissionens anbefaling til Rådet m.h.t. mandat til Kommissionens forhandlinger på fællesskabets vegne ved det 18. partsmøde under Montreal-protokollen om beskyttelse af ozonlaget den 30. oktober til 3. november 2006 i Delhi. SEC(2006) 854 final

1. Status

Kommissionen har den 5. juli 2006 fremsendt forslag til forhandlingsmandat for Kommissionen til brug ved det 18. partsmøde under Montreal Protokollen til beskyttelse af ozonlaget.

Sagen forventes behandlet i Coreper og i Rådet forud for partsmødet.

2. Formål og indhold

EU er på linie med de enkelte medlemsstater selvstændig part til protokollen, og Kommissionen forhandler på EU's vegne forhold, som i forvejen er reguleret af forordning 2037/2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget.

Forslaget skal give Kommissionen mandat til at forhandle på EU's vegne på partsmødet på de områder, hvor Kommissionen har kompetencen hertil. På de områder, hvor der er Fællesskabskompetence forhandler Kommissionen i samråd med en af Rådet udpeget komité. På områder hvor der er tale om delt kompetence skal Rådet og medlemsstaterne samarbejde tæt under forhandlingsprocessen.

Forslaget indebærer, at Kommissionen på Fællesskabets vegne vil deltage aktivt i arbejdet for to forslag til at ændre protokollen, der er fremsat med henblik på hurtigere at kunne optage nye ozonlagsnedbrydende stoffer under Protokollen og med henblik på at overveje optagelsen af konkrete stoffer. Forslaget vil også give Kommissionen mandat til på Fællesskabets vegne at forhandle om kritiske anvendelser for bl.a. methylbromid, produktion af CFCer til "basic domestic needs" og problemer for udviklingslande med hensyn til CFCer anvendt til fremstilling af visse produkter. Forslaget præciserer, at den gældende EU-regulering sætter rammerne for Kommissionens forhandlinger, herunder at holdningen forhandles med medlemsstaternes delegationer på mødet. Forslaget indeholder i øvrigt ikke detaljerede anvisninger for holdningen til de konkrete forslag, der skal behandles på partsmødet.

Forslaget indebærer endelig, at Kommissionen skal sikre, at eventuelle ændringer af Protokollen skal indeholde bestemmelser, som muliggør, at Fællesskabet kan blive part til ændringen. Kommissionen skal afhængigt af udfaldet af forhandlingerne efterfølgende fremsætte forslag til passende ændringer af forordning 2037/2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen forholder sig ikke til nærhedsprincippet.

Regeringen finder at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Konsekvenser for Danmark

Forslaget har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske og administrative konsekvenser for Danmark. Det forventes heller ikke at de beslutninger der træffes på mødet i Montreal-protokollen vil få konsekvenser for Danmark.

Forslaget har ingen betydning for beskyttelsesniveauet.

5. Høring

Sagen har været forelagt Miljøspecialudvalget. Greenpeace og Dansk Industri støtter har tilkendegivet støtte til den danske holdning, Greenpeace lægger vægt på at medlemsstater selv kan tage stilling eller fremlægge forslag, hvis der ikke kan opnås enighed i EU kredsen vedrørende spørgsmål, hvor der er tale om delt kompetence.

6. Forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingsmandatet har været behandlet på et enkelt møde i Rådets miljøgruppe, hvor der var tilslutning fra alle lande. Kommissions forslag til mandat svarer til mandatet givet af Rådet i forbindelse med tidligere partsmøder under Protokollen.

7. Regeringens foreløbige holdning

Det er Danmarks holdning, at ozonlaget skal beskyttes mest muligt. Den gældende EU-regulering indebærer et generelt højt beskyttelse niveau. Kommissionens holdning er i øvrigt i de fleste sager i høj grad sammenfaldende med Danmarks.

Danmark er enig i forslaget til mandat, idet Danmark mener, at på områder med delt kompetence bør der tilstræbes enighed mellem medlemslandene for at kunne optræde en block udadtil på konferencen. En sådan bestræbelse må imidlertid ikke udelukke, at hvert medlemsland i sidste instans kan optræde selvstændigt på disse punkter.